

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“

(1 Jn 4, 8)

Prvý Jánov list sa obracia na kresťanov z komunity v Malej Ázii. Ján pripomína, že v Ježišovi nás Boh miloval ako prvý tím, že do dôsledkov prijal ľudskú existenciu so všetkými jej obmedzeniami a slabosťami.

Z Ježišovho príkladu môžeme pochopiť, že

milovať si vyžaduje odvahu, úsilie aj riziko, že budeme musieť čeliť protivenstvám a utrpeniu. No ten, kto takto miluje, má podiel na Božom živote a zakúša jeho slobodu.

Ako môžeme svedčiť, že Boh je láska?

V službe bratom a sestrám, (...) počnúc obyčajnými vecami ...

Budeme sa snažiť, napodobňovať Ježiša, milovať ich ako prví, (...)

Nepotrva dlho a týmto spôsobom aj my dospejeme k tej skúsenosti s Bohom, (...) k tej plnosti svetla, pokoja a vnútornej radosti, ku ktorým nás chce Ježiš priviesť.

Marek nám hovorí:

V škole som prakticky každý deň našiel v mojom batohu jednu alebo viac dlaždíc. Zistil som totožnosť "vinníka". Nutkanie reagovať bolo veľké a neviem, ako som sa dokázal udržať.

Keď som o tom jedného dňa rozprával svojmu kamarátovi, povedal mi: „Asi máš pravdu. Skús sa s ním porozprávať, ale nezabudni to urobiť v správnej miere a zostať v láske.“

Na druhý deň som v škole nenápadne oslovil svojho spolužiaka, porozprával sa s ním a pozval ho na stretnutie Chlapcov a dievčat za jednotu. V batohu som už nenašiel žiadne ďalšie dlaždice.

prijímajúc všetky kríže, malé či veľké...

